

מאת מוה"ר ברוך זיטשפלד שליט"א
ראש כולל עשרת חיים ברוך קליבלר הי"טס

the congregation recites the thirteen attributes of *Hashem's* kindness and accepts upon himself to behave in a similar manner to all those around him, this very acceptance activates *Hashem's* mercy to shine brighter and become more effective. The *Shela'h* **Hakadosh** says that both ways are correct (5).

Practical Application. From the above we can discern how to successfully recite these holy words and effect Divine mercy. As one says them, he should concentrate and believe in the endless kindness of *Hashem*. At the same time he should also be thinking about committing himself to be merciful, tolerant, long-tempered, kind, always judging others favorably, truthful, helpful even to those who don't deserve it, helpful even to those who might have hurt him, forgetful of what others did to him, and forgiving to all.

בין הריחים - תבלין מרף היומי

The Din of Chatzi Shiur by Meilah - Meilah 18b

Meilah has an exclusive *halacha* that even though normally in order to combine אכילת פרס, they all need to be done small acts of any kind of benefit, even if each one is less than a *perutah* and even if each act is done separately over a longer period of time, they will still combine into one *שיעור* and one is *oiver*. פרות משה is even on a איסור גילה (קל, רכט) **חינוך**. The *Gemara* that since it's less than a פרוטה, however there is no *חובה* הישבה. He quotes the *Gemara* that a *Yid* who is normally generous, פרוטה, such a small amount. **מנחת חינוך** adds that some say stealing less than a *perutah* is considered *שיעור* חצי and that's why there is no *פטור* because of פטור is פטור a few times from the same person should still be *פטור*, because each time he was מוחל. But if the reason is because of *שיעור* חצי, than all the small amounts should add up and combine to make him *חייב*, similar to our *Gemara* in מעילה.

(1) ר"ה י: (2) שמות לגיט (3) להרב איילנבורג זצ"ל
תלמיד של הלבוש (4) שער הענות פרק (5) עשרה מאמרות מאמר 1

הלכה למעשה

A SERIES IN HALACHA
LIVING A "TORAH" DAY

Laws and Customs for the Month of Tishrei

Thirteen Middos HaRachamim. During the *Aseres Yemei Teshuvah*, and *Yom Kippur* (and especially during *Neilah*), we recite the holy words of the thirteen attributes of *Hashem's* Divine Mercy, many times as a means to bring down Divine mercy on us so that we may merit blessings for the new year. In the words of the text that we recite, we immediately follow these attributes with a request: *"סלחת לנועמי ולחטאינו (Hashem) please forgive us for our deliberate sins, our unintentional sins and make us Your inheritance."* The source for this is based on the *Gemara in Rosh Hashanah* ⁽¹⁾ that teaches that when *Moshe Rabbeinu* davened to *Hashem* to forgive the Jews who worshiped the *Egel Hazahav* (Golden Calf), *Hashem* showed him how we, His nation, are to *daven* in times of emergency for all generations to come. *Chazal* tell us that *Hashem* appeared to *Moshe Rabbeinu* as a "שליח ציבור" - One who leads the congregation in prayer, wrapped in a *Talis* and reciting the thirteen attributes of His mercy. It was at this time that He promised *Moshe Rabbeinu*, that whenever a group of *Yidden* will come together and recite these Divine attributes, the requests that are made along with them will not be returned “empty handed.” (אין חוזרות ריקס) They might be fully or partially answered, but they will never be entirely ignored.

How Does it Work. There are two opinions with regard to how this *tefillah* operates to create the exceptional *זמן* - time of accepting prayer. Rashi ⁽²⁾ as explained in **Tzeida L'Derech** ⁽³⁾, holds that saying the words and believing in *Hashem's* tremendous mercy, activates these 13 attributes to increase and be effective time after time. However, the **Reishis Chochma** writes ⁽⁴⁾ that they work in a different way. When a member of

הוא היה אומר ...

R' Yehonason Eibeschutz זt"l (Yaaros Devash) would say:

The *Gemara* (קידושין עב:) - *The Gemara* - ב'ן מאה ועשרים שנה אנכי היום" (במדבר רעג:) **Zohar** says that there are sparks of Moshe in every generation, and according to the **Arizal**, they are embodied in that generation's leader. *Chazal* tell us that Haman chose *Adar* for his decree because that was when Moshe died. He actually knew that Moshe was born on the seventh of *Adar* too; however, since he died on the seventh of *Adar*, he considered this “a cut-off period” for *Klal Yisroel*. He did not know that when one *tzaddik* leaves this world, a new *tzaddik* is born to replace him and that *Klal Yisroel* will be victorious over all their oppressors in his merit.”

R' Avraham Shmuel Binyamin Sofer זt"l (Ksav Sofer) would say:

The *Torah* commands each person to write his own *Torah* scroll. *Chazal* teach: *‘Even if one’s parents left him a Torah scroll, it is proper to write one for himself.’* (סנהדרין כא:) In figurative terms, a person should not feel satisfied with the *Torah* knowledge he has inherited from his forefathers, but rather should toil to seek new insights on his own, so that they act as spiritual sustenance for his soul and he arrives in the World-to-Come with his own insights.”

A Wise Man would say:

“Everything works out in the end. If it hasn't yet worked out, it's not the end.”

Printed By: Mailway Services,
Serving Mosdos and Businesses
Worldwide Since 1980
(1-888-Mailway)

'7 IS waiting...
Our revered connection to Him is our purpose.
too. בין גבור לגבור -
 *Join! ✎
 approx 2,280 verifiable signatures * 855.400.5164 * www.kvodshomayim.org

לעילוי נשמת
ר' אברהם
יוסף שמואל
אלטר בן ר'
טובי ז"ל
ורעייתו רישא
רחל בת ר'
אברהם
שלמה ע"ה

Monsey
Edition

בראתי יצד הרע ובראתי לו
תורה תבלין
 TORAH TAVLIN
 34 MARINETT WAY MONSEY NY 10952
 courtesy of mymami.com

שבת קודש פרשת וילך - שבת שובה - ו' תשרי תש"פ SHABBOS PARSHAS VAYELECH ... OCTOBER 5. 2019

פלא המנוחה עש"ק - 5:21 | הדלקת נרות שבת - 6:16 | זמן קריאת שמע / מ"א - 9:15 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:51

סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:49 | שקיעת החמה שבת קודש - 6:32 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 7:22 | צאה"כ / לריבט חם - 7:44

טיב התבלין

מאת חנני רוב מנצח אהרן ורשב"ש שליט"א ר' שש' חשמים ירושלים עיר הקודש

וחרה אפי' בו כיום הוא ועוקבתים והסתרת פני מהם והיה לאכל ומצאתו רעות רבות וצרות וכו' (א-ל) - הסתר פנים-מהותו ותכליתו פ"ש: והסתרת פני, כמו שאני רואה בצרתם. דברי רש"י אלו מלמדת את האדם פרק בעניני השגחתו ית' על בניו הרוחניים. כי אף שדברו לפשוע נגדו אינו מסיד עין חמלתו מעליהם, ואף גם כשמצאום רעות רבות וצרות ונדמה לכל רואים כי ח"ו עובם בוראם אין הדבר כי אם לפנים, ואין זה כי אם 'כמו שאני רואה בצרתם' אך לאמיתו של דבר גם אז נמצא הקב"ה בקרבנם מושיגה עליהם בעין חמלתו, רק שאין הדבר מורגש. ענין זה מבואר בספר רב ייני בשם מרן הבעל שם טוב זי"ע, וז"ל: משל למלך שצויה להכות ולייסר את בנו על שסרת. וכל זמן שהמלך השגיח והביט בבנו, היה העבד מתיירא להכות ולייסר את בנו של מלך לפני המלך גם שצויה המלך. מה עשה המלך? הסתיר פניו מלהשגיח ולהביט בבנו, ואז היה העבד מייסר ומכה את בנו, עד שעשה תשובה וצעק אל אביו. כן הנמשל, כל זמן שהש"ת משיגה בבני ישראל, אין בעלי הדין יכולין לשלוש בישראל. כיון שאנחנו נקראים בניו של הש"ת, לכך נאמר 'הסתרת פני מהם והיה לאכול' וגו' עכ"ל.

הרי לנו מדבריו שגם בשעה שהמלך מסתיר פניו דעתו נתונה על בנו, רק שמן ההכרח להראות כאילו הסיד דעתו מעליו. וכמו כן הוא בין ישראל לבוראם, כי הקב"ה יודע גודל התועלת מרובי הצרות העוברים על הכלל ועל הפרט, ועל כן עושה עמל כמי שעובם ח"ו, אך על האדם לדעת כי לאמיתו של דבר הקב"ה עמו בכל עת, ובכל צרותיו לו צד, אך אין צעדו מעצם הצרה, כי הוא יתברך הוא טוב ומטיב ויודע היטב שעצם הצרה טובה היא, ואינו מצטער כי אם מעצם הדבר שהוא מצטער, כי דעתו

מאוצרותיו של המגיד

מאת חנני שלום מנצח מנצח שליט"א ר' שש' חשמים ירושלים עיר הקודש

ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם (א-יט) - ביאור חונת מילת 'ועתה כתבו לכם וגו' תב ביבעל הטורים', 'ולמדה את בני ישראל, בגימטריא הן (דברי) תורה בכתב שימה בפיהם, בגימטריא זה תלמוד'. ולפ"ו ביאר האפר"ן (לבעל הקיצור שולחן ערוך) את כוונת מילת 'ועתה' שבכתוב "מכאן למדו חז"ל (עין סנהדרין כ"א-)"אמר רבו, אף על פי שהניחו לו אבותיו לאדם ספר תורה, מצוה לכתוב משלו שנאמר 'ועתה כתבו לכם את השירה הזאת', וכתב בתורת חיים', 'מצוה לכתוב משלו שנאמר ועתה כתבו לכם את השירה הזאת, כלומר, כתבו לכם את התורה שיש בה שירה זו לפי שאין כותבין את התורה פרשיות פרשיות [לשון הדמיון], ומייתורא דלכ' קודש דמשמע ד'משלכם' בעינן, ולא סגי ליה בשל אבותיו" את 'מצות כתיבת ספר תורה' (ועיין בדמיון פ"ו מהלכות ספר תורה ה"א 'מצות עשה על כל איש ואיש מ ישראל לכתוב ספר תורה לעצמו, שנאמר 'ועתה כתבו לכם את השירה הזאת', כלומר, כתבו לכם את התורה שיש בה שירה זו לפי שאין כותבין את התורה פרשיות פרשיות", וכוונת 'שימה בפיהם' ג"ל שהיא אל התורה שבעל פה שהיא פירוש התורה שבכתב, ואותה ישים בפיהם, ואכן עיין בבעל הטורים שכתב ש'שימה בפיהם בגימטריא זה תלמוד'.

TO SUBSCRIBE
AND RECEIVE THIS
TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAH.TAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAH.TAVLIN@
YAHOO.COM

הענינה של האדם אינה מכרת בטובת הדברים, וכתוצאה מכך מצטער מהמקרים הנראים לו כלא טובים, וזה הצער מעורר גם צערו של הקב"ה, אך מעצם המעשה שבגינה מתעורר הצער אינה מעוררת צער כלפי שמיא, כי הקב"ה מכיר בטובתה.

ענין זה מבואר לכאורה גם במאמר חכמינו ז"ל (חולין קלט:) שהקשו שם בגמרא 'אסתר מן התורה מנין?' [פירושו: היכן מצאנו רמז למעשה אסתר בתורה? והשיבו שלמדים זאת מהכתוב] 'ואנכי הסתר אסתיר' ע"כ, בזה המאמר ביארו חז"ל מהותו של כל הסתר פנים, כי לולא דבריהם היינו יכולים לפרש את כוונת הכתוב כפשוטו, שמאחר שחטאו תהיה הסתרה וכתוצאה מכך יהיה צרות שאין בתכליתן שום טובה ר"ל, ולזאת באו חכמינו ז"ל וביארו שאין ההסתר תכלית רק לעצמו ח"ו, אלא כל הסתר הוא אמצעי לטובה, וכפי שרואים במעשה אסתר שאף שהעם ההסתרה נשתלשלה מן חטא חמור שבגינה נתחייבו כליה ר"ל, אך על פי כן השתה גם סיבה לטובה, ואחר שחזרו ישראל בתשובה ונתבטלה הגזירה נתגלה אף שבאמצעות ההסתר נמשך טובה מרובה לישראל. וכעין זה הוא בכל ההסתרים, על אף שמלכתחילה הם באים אחר שדבריו לפשוע, אך אין עיקר תכליתם להצר ח"ו, ואחר שניתנו משיגה הקב"ה מן החלונות לראות בתשובת ישראל, ואז מגלה הקב"ה את הטוב הגנוז בתוך הצרה והצער, והם עצמם נהפכים לאמצעים לישועה.

הנהגה זו היא באם מלכתחילה אין בני ישראל שבים מעצמם, אז מוכרחים מן השמים לעורר לתשובה מתוך הסתרים, אך כשמתעוררים מעצמם בתשובה שוב אין צורך בחסדים מתוך הסתר פנים וזוכים לחסדים גללים מתוך הארת פנים של מעלה. ועל כן מן הנכון לעורר לעת עתה בעמדינו בימים שבין כסא לעשור להתעורר בתשובה מאתערוטא דלתתא, ונוכה להיוושע בכל הישועות ולהחתם בספרן של צדיקים לחיים טובים ולשלום.

וממשך, "ולפ"ו ג"ל, שתיבת 'ועתה' מרמזת אל מה שבדורות האחרונים שרבו בהם הצרות ונתמעטו ואלבבות וגברה השכחה התדיר לכתוב את התורה שבעל פה' כדי שלא ישכח משום שעת לעשות לה' הפרו תורתך' והיינו, שרק 'ועתה'..ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם, זו תלמוד שצדיק לאומדה בפה ולא בכתב, אולם בדורות האחרונים שיתרבו בהם הצרות ויתמעטו ואלבבות ותתגבר השכחה אתה תשא לאומדה בכתב כדי שלא ישכח משום שעת לעשות לה' הפרו תורתך". וגם שי לפירש כוונת מילת 'ועתה' בהקדמ מה שכתב ה**הנפש הדיים'** (שער ד' פרק ל"א ד"ה ובפרק י"ח שם וכו') ש'עיקר התשובה שלימה האמיתית שבה שב אל ה' לגמרי שהיא מאהבה, הוא רק על ידי עסק התורה כראוי, וכמו שהוזכר במעלות התורה שבריש פרק קנין תורה ממסכת אבות ש'כל העוסק בתורה לשמה...אוהב את המקום', וכמו שאומרים בתפילת שמונה עשרה 'השיבנו אבינו לתורתך...[ובכן] והחזירנו בתשובה שלימה לפניך', ועל דרך זה דרש חז"ל את הכתוב בהפסרת שבת שובה "קחו עצמכם דברים, דברי תורה, ושובו אל ה'" באמת. ולפ"ו כוונת הכתוב היא, 'ועתה' (תגיע לתשובה אמיתית ושלילה, מכוח מה שכתבתם לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם', זו תלמוד; עסק התורה שבע"פ. (ע' בדרך ידיו' [לדבי אליעזר פאפא זצ"ל, סוף דרוש שני לשבת תשובה ד"ה ועל פי האמור וכו'] שהסביר את מילת 'ועתה' שבכתוב על דרך זה).

מעשה אבות סימן לבנים

הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם וכו' (לא-כה)

It was well-known that the great *Tzaddik* and *Kabbalist*, **Chacham Rabbeinu Meir Abuchatzzeira זת"ל** (son of the **Baba Sali**) would travel to various cities in Morocco, intending to remain there for a few days to inspire the residents and breathe fresh life into the communities which had invited him to strengthen their spiritual state.

During the *Yimei HaSelichot*, Rabbeinu Meir arrived in one city. The first night of his stay, Rabbeinu Meir, wishing to recite the *Selichot*, asked his host what time the people gathered in the synagogue. The host responded that the Muslim Mayor forbade them to recite *Selichot* because, he claimed, it disturbed the sleep of the Muslim neighbors.

The *Chacham* was not happy with the situation, yet the people could not defy a decision signed and sealed by the ruling authority. Rabbeinu Meir, however, did not hesitate and asked his assistant to summon all the communal leaders immediately. When they arrived, he asked them about their fear of the mayor which was preventing them from reciting *Selichot*. They admitted that it was a big problem and they had no solution. Rabbeinu Meir instructed them to assemble the Jews of the city that night in the local synagogue for the recitation of *Selichot*. The midnight hour was fast approaching.

True to form, as simple people with great *emunah*, hundred of Jews gathered in the synagogue after two o'clock in the morning, prayer books in hand, in a mood of great anticipation. They were sure the *Chacham* was about to produce an incredible miracle. Rabbeinu Meir himself was to serve as the *chazzan*. Right before he began, he spoke encouragingly, asking them to pour their hearts out to the Almighty and urging them to make up for all they had missed until that day. He then began to pray out loud, with the congregation following. The thundering sounds of prayer emanated from the synagogue, to the surprise of the non-Jewish neighbors who were woken and immediately summoned the police.

The police officers, hearing about the Jewish prayer service led by a visiting rabbi, made haste to the mayor's house for orders. With rings of sleep clearly visible under his eyes, the mayor listened intently to the police commissioner's report. Fuming, he ordered the police to halt recitation of the *Selichot* immediately. One of the officers reported to him that Rabbenu Meir, son of the renowned Baba Sali, had organized the group and was even serving as their prayer leader. The mayor, even more infuriated, sneered, "Who is this Baba Meir and who appointed him to so brazenly to disobey the law?"

No sooner had the red-faced mayor spoken these words, when he suddenly found himself unable to continue. He began to gag, then choke and his face turned purple. His body became paralyzed and his face was horribly contorted. He sank helplessly into his armchair while his racing eyes shouted that which he was unable to speak.

It was obvious that his trouble was caused by his disdain for the honor of the *Chacham*. A messenger was dispatched to the synagogue to appeal to Rabbeinu Meir. As the messenger entered the sanctuary, the worshippers held their breath. There was utter silence as he hastily made his way to the raised platform at the center of the synagogue. Rabbeinu Meir, however, motioned that he was unable to interrupt even for the emissary of the mayor. To the congregation he signaled that they should continue praying with still more fervor. Finally, at the conclusion of the *Selichot*, Rabbeinu Meir turned to the messenger to hear what he had to say. With some trepidation the man unfolded the full story of the mayor in his mansion, lying like a stone, steeped in pain. Rabbeinu Meir said to the messenger, "Go and tell him that he will return to full strength only if he promises not to persecute the Jewish people and permits them to practice their religious beliefs."

When the messenger told this to the mayor, he agreed by blinking his eyes to accept these conditions. In a matter of minutes, his face relaxed, his color returned and his strength was restored as if nothing had happened.

The mayor trembled as he waited for Rabbeinu Meir at his host's home. The door opened and he fell at the Baba's feet, begging his forgiveness. Rabbeinu Meir demanded that the mayor sign a commitment not to hamper his Jewish citizens in observing their Jewish traditions. From that day on, the Jewish residents encountered no more troubles in their lives.

אשר בחר בנביאים טובים ...

שובה ישראל עד ה' אלקדך כי בשלת בעונדך (השען ד-ב)

The *Haftorah* of *Shabbos Shuva* depicts a spiritually destitute time when *Hoshea HaNavi* pleaded with the Nation to mend their ways and return to *Hashem*. *Hoshea* explained that *Hashem* has no interest in their donations and sacrifices if their actions are insincere. "Return, *Yisroel* to *Hashem* your *G-d*," he said, expressing the quintessential ideas of *Teshuvah*, however, why doesn't Hoshea use the grammatically correct word of "אל" to describe where the *Teshuva* is being directed to as opposed to the actual word he uses of "עד"?

Rabbi Joseph B. Soloveitchik זת"ל quotes the **Malbim** who explains that had Hoshea used the word "אל", one would

infer that *Hashem* doesn't really care if a person does a full *Teshuva* or not, so long as he does even a half-hearted repentance. Either way, *Hashem* will accept it. The word "עד" connotes a great distance between two subjects. While it seems demoralizing that *Hashem* would rather be at a far distance from us (עד), in fact, this is a blessing in disguise.

Says Rabbi Soloveitchik, *Hashem* created such a great distance so that we can be sure to do a full and meaningful *Teshuva* before entering His "courtyard." The extra distance gives us ample time along the way to reflect on our misdeeds and correct them before the holiest day of the Jewish calendar. May *Hashem* accept all of our *Teshuva*, and may we all merit a happy and healthy new year.

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"U

ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדו את בני שימה בפהם למען תהיה לי השירה הזאת ... (לא-ט)
Chazal derive from this *posuk* the obligation for each individual to write a *Sefer Torah*. Why did the *posuk* choose the word "שירה" to describe the *Torah*? I once heard a beautiful *vort* explaining this. The *Gemara* in *Megilla* says that at one point, *Yehoshua ben Nun* was waging a war against the *goyim*. During that period, *Bnei Yisroel* were not being *makriv* the *korban tamid* and were also *mevatel* *limud hatorah*. A *malach* was sent to rebuke him. Yehoshua realized his errors and asked, "For which sin did you come?" The *malach* replied, "עתה באתי," *Now I came*." **Tosfos** there explains that the word "עתה" (now) alludes to word "עתה" in our *posuk* quoted above and refers to the *Torah*. The deeper meaning of this *Gemara* is that there are times in life (such as when one is engrossed in battle), when it is challenging to concentrate on certain things, but a song can be sung at any and all times. The complaint of the *malach* was that had you viewed the *Torah* as a song - a "שירה" - then even during tense times of battle you would still be engrossed in it, because the *Torah* is the song of life!

Rashi in *Parshas Ki Savo* on the *posuk*, "לב לדעת וענים לראות ואנשים לשמע עד היום הזה", cites *Chazal* who say that *Bnei Yisroel* came to **Moshe Rabbeinu** upset that Moshe was giving the *Torah* only to the *Bnei Levi*. They declared that they, too, stood at *Har Sinai* and are also entitled to it. Moshe was ecstatic and said, "Today, I see that you too cleave to *Hashem* and for that you received a real heart, eyes, ears" Over the course of *Selichos* and the *Yamim Noraim*, we repeat the *posuk*, "ומל ה את לבבך". To be worthy of *Hashem* removing our "sinful" heart and replacing it with a healthy, pure and untainted heart, ready to serve Him faithfully, it is incumbent upon us to realize that the *Torah* is our lifeline, our song, through thick and thin. If we realize this and renew our commitments, we will be *zoche* to *selicha* and *mechila* for ourselves and our families.

משל למא הדבר דומא

בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם... (ויקרא בנ-לב)
משל: It was the morning before *Yom Kippur*. In the city of Lubavitch, where the *Rebbe Rashab*, **R' Sholom Ber Schneerson זת"ל** resided, a most solemn atmosphere reigned. The *Rashab* would not sleep the night before *Yom Kippur*. He would pray the morning prayers very early. By noon, he had already eaten his first holiday meal.

One year, the *Rashab* was in his study reciting *Tehillim* on *erev Yom Kippur* when a *chasid* from one of the nearby towns, R' Zalman of Sherbin, entered the room and offered the *Rebbe* a hearty, "Good *Yom Tov*!" The *Rashab* was in a very serious frame of mind. He responded, "True, it is a holiday. But holidays are meant to be joyous. On *erev Yom Kippur* one has to be awakened to repentance by regretting the past and making firm commitments for the future."

R' Zalman answered, "Rebbe, we are soldiers. On the eve of *Yom Kippur* till midday, *Hashem* said that it is a *Yom Tov*

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF -

דרגת יתירה

FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

קחו עמכם דברים ושובו אל ה' (הפסרה לשבת שובה)

Teshuvah is a process. It means changing ourselves into a new creation. When one sins, it is not that he is the same person he was before - but he sinned. No. When a person sins he is a different person. Sin is like a virus. Just as a virus attacks the body in a physical sense, *aveiros* (sins) attack and damage the soul. If we would be able to see what we look like spiritually before we sin and compare it to after we sin, we wouldn't even recognize that we are the same person.

One of the very important ways of doing *teshuvu* is by making a *kabbala*. When a person takes upon himself a small resolution, something that is very doable, he has really accomplished a great achievement. **R' Yisroel Salanter זת"ל** explains that this is crucial to the *teshuvu* process, but it is not the goal. It is the means to an end, and a very important means, but it is by no means the actual goal of *teshuvu*. When one buys a house, he usually puts down a deposit. This means that the house belongs to him in theory. The owner cannot sell the house to someone else because it officially belongs to the one who gave the deposit although he cannot move in and live there until he has finished with all the payments.

The *kabbalah* that we make at this crucial time, whether it is not speaking *lashon hara* an hour a day, or saying *asher yatzar* standing in one place - it is our deposit. It shows *Hashem* that we are serious and we are making a move to improve. Of course the goal is NEVER to speak *lashon hara* and to make all our *berachos* with *kavana* but with this small *kabbalah*, we theoretically achieve the goal. After *Yom Kippur* we need to learn and delve into the topic of our *kabbalah* so that we can achieve the full goal in a practical sense. But the *kabbalah* is our contract with *Hashem*. It is our deposit and our way of showing that *B'ezras Hashem* we plan to complete all the payments in order to arrive at a complete *teshuvu*.

Join in and listen to a 5 minute daily shiur in Kedushas Einyaim. Call 718-450-9990. Your eyes are precious - Turning one's eyes away from evil is the ultimate goal!